

[Elgaard.]

skal spille deres kostbare Tid med at tale om, hvor sure Venstre er, hvor uvillige Venstre er til Samarbejde, hvor misforstaaet Venstres Optræden er. Hvis ikke Regeringen og Regeringspartierne har en positiv og produktiv Indsats at gøre over for det danske Samfunds Vanskeligheder, saa vil det blive almindeligt forstaaet, hvor uendelig misforstaaet og fejlagtigt det har været at give disse Partier den hele og fulde Magt.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingerne.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om en Smørordning, Forslag til Lov om Regulering af Svineproduktionen og Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 87 af 7. April 1936 om en Kornordning har afgivet Betænkning over alle de nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Forhandlingerne genoptages Kl. 13³⁰.

Mødet udsat Kl. 12.

Mødet genoptaget Kl. 13³⁰.

Forhandlingerne fortsattes.

A. Svensson: Det ærede Medlem Hr. Schmidt holdt en Tale i Aftes her i Tinget, som jeg synes, det er naturligt der svares paa fra dansk Side, ogsaa af andre end den højtærede Statsminister. Det ærede Medlem er jo Ordfører for sin Gruppe, der rigtignok kun bestaar af een Mand, men dog er en Gruppe, saa han faktisk har ubegrænset Taletid, medens jeg som menigt Medlem kun har meget begrænset Taletid. Det siger sig selv, at der under disse Forhold ikke kan blive Tale om en udtømmende og fyldestgørende Imødegaelse, og jeg maa derfor nøjes med at fremdrage nogle Hovedpunkter.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt tog sit Udgangspunkt i en Radiotale, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen holdt ved en sønderjysk Udsendelse her i København

forud for den aarlige sønderjyske Dag for nogen Tid siden, og jeg kan ikke sige andet, end at jeg var meget forbaavset over, at det ærede Medlem drog saa kraftigt til Felts netop mod denne Tale. Jeg sad hjemme i min Stue i Haderslev og hørte Talen sammen med de andre Radiotaler ved den Lejlighed, og mit Indtryk var, at det var en hjertevarm Tale, for saa vidt den var rettet til os Danske, og en Tale, der lagde an paa at være en forsonlig Tale, for saa vidt den var rettet mod Syd, mod Tyskland og det tyske Mindretal. Men det ærede Medlem Hr. Schmidt har altsaa adskilligt at indvende imod den, og det falder godt i Traad med, at han i det hele taget var fuld af Indvendinger. Sammenlignet med Tonen i et Indlæg fra det ærede Medlem under Finanslovdebatten i Oktober Maaned i Fjor var Tonen i det ærede Medlems Indlæg i Aftes paafaldende skarp. Det beklager jeg, og jeg ser ikke rigtig, hvad der motiverer denne Skærpelse af Tonefaldet.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt nævnte først Kravet om kulturelt Selvstyre for det tyske Mindretal og henviste til en Resolution, som var vedtaget paa et tysk Skolemøde i Tinglev, og hvori der kræves egne tyske Skolekommissioner og en særlig tysk Amtsskolekonsulent. Det er det ærede Medlem bekendt, at jeg i en Aarrække personlig har anbefalet saadanne særlige tyske Skolekommissioner, fordi de efter min Mening ikke alene vilde være til Tilfredsstillelse for de tyske Skoler, men ogsaa til Fordel for de danske i Sognene nede ved Grænsen, hvor der under den nuværende Ordning er tysk Flertal i en Række Skolekommissioner. Det kan ikke være til Gavn for den danske Skoles frie Udfoldelse, at den paa disse Egne arbejder under et lokalt Tilsyn med tysk Flertal. Videregaaende Krav tvivler jeg om, at jeg vil kunne være med til. Vi har da heller ikke hørt noget om, at et kulturelt Selvstyre i den Udstrækning, det ærede Medlem tænker sig det, paatænkes Syd for Grænsen. De tyske Skolemyndigheder har tværtimod i det væsentlige taget vor Mindretalsordning til Forbillede for den tyske Ordning, og det turde dog være en betydningsfuld Anerkendelse.

Det ærede Medlem Hr. Schmidt talte dernæst om Jordspørgsmaalet og ankede over, at der var gaaet saa megen tysk Jord over paa danske Hænder, idet han dog maatte indrømme, at danske Institutter ogsaa havde hjulpet tysksindede til at blive ved deres Jord. Men derved svækkes det ærede Medlems Angreb paa os Danske